

Willem
GLAUDEMANS

BOEK
van het
SCHEPPEN

*Een opening
naar vreugde*

Willem Claudemans

BOEK VAN
HET SCHEPPEN

Een opening naar vreugde

Inhoudsopgave

Inleiding	9
<i>Alles is scheppend</i>	7
DEEL 1: Scheppingspraktijk	17
<i>Laat schepping je elke dag</i>	19
0-117	20
DEEL 2: Scheppingsverhaal	139
Inleiding	141
1-5	145
DEEL 3: Scheppingsthema's	163
Scheppingsprincipes	165
Schepping is altijd totaal	169
<i>Gebed</i>	172
Scheppen in overvloed	173
Scheppen en vrije wil	175
Scheppen en toch God ontkennen	177
De eenheid van schepping	179
<i>De eeuwig scheppende Schepping IS God</i>	181
Schepping en tijd	182
Scheppen is bewustzijn toevoegen	184
Het begin van schepping?	186

SLOT	189
Scheppen als vreugdevolle weg naar God	189
<i>Als ik een schepper ben, God</i>	193
APPENDICES	195
Dankwoord	197
De <i>Biblos</i> -serie	199
Aankondigingen	201
Over de auteur	203
Andere boeken van deze auteur	205

*Alles is scheppend
in een constant scheppend universum.
Dat betekent dat Bewustzijn
overal altijd aanwezig is
en zich voortdurend eeuwig uitbreidt.
Want scheppen is zich uitbreiden,
zich mededelen aan zichzelf,
zodat liefde steeds vermeerderd wordt
en leven evolueert.
Bewustzijn neemt toe, ontwikkelt zich,
dat is leven, dat is scheppen,
dat is licht in beweging
en liefde in actie.
Het is God in constante liefdevolle uitbreiding.*

Inleiding

Dit is een heel ander boek dan de voorgaande in deze serie. Het is anders ontstaan, heeft een andere aanpak en vraagt van de lezer ook een andere manier van lezen. De lezer kan meer medeschepper zijn, zelf verbanden leggen en zo zelf dieper ontdekken wat schepping is. Het is als met een impressionistisch schilderij waarbij je geest het beeld aanvult en compleet maakt en zo creatief bij het schilderij betrokken is. Je krijgt onderdelen aangereikt, en het totaalbeeld verschijnt vanzelf in je geest.

Behalve deze inleiding die een kader geeft, is er verder geen uitleg, geen logisch betoog. De tekst mag voor zichzelf spreken en zal schepping eerder demonstreren dan beschrijven, en zo hopelijk het *gevoel* van scheppen overdragen. Daarom is het vrij in de vorm. Ik heb het laten ontstaan en me er zo min mogelijk in gemengd, en me steeds afgestemd op de vraag: wat wil schepping hier? Ik kon alleen verder als ik het gevoel had dat het klopte. Ik heb af en toe, als bij een schilderij, een stap teruggedaan en *gekeken*, om weer overzicht te krijgen en heb dan hier en daar iets aangepast, een partij eventueel opnieuw geschilderd, precies zoals een schilder dat doet. De scheppingsprincipes die hier worden beschreven wilden ook worden toegepast. Dit boek schrijven had veel weg van schilderen.

Het begon met een paar ideeën: dat schepping geen begin en eind heeft en dat het nooit voltooid is, meer wist ik nog niet. Gaandeweg werd vooral de nondualistische kant van schepping me duidelijk: het niveau van de geest waar de echte schepping plaatsvindt vanuit een creatieve gedachte die direct totaal aanwezig is als innerlijk beeld, en het niveau van de uitvoering daarvan in vorm, tijd en materie. Dat laatste is wat we uiteindelijk daarvan in deze wereld zien. Maar als er één fenomeen is dat steeds rechtstreeks naar de werkelijke wereld achter deze wereld verwijst, dan is het wel schepping.

Bij schepping ga je terug naar de Bron van Alles, ga je naar de diepste dimensie van Eenheid, kijk je naar je eigen ware wezen, het Zelf, en kun je God, de Al-Ene, ontmoeten, omdat je opeens beseft dat wij ten diepste van hetzelfde materiaal geschapen zijn: liefde, licht en schepping. Als we *iets* van God gekregen hebben, dan is het wel zijn scheppingsvermogen. Schepping *zelf* is zijn grootste geschenk aan ons. Zonder creativiteit zouden we niet kunnen leven, zouden we geen levende wezens zijn, en zouden we niet in leven blijven. Creativiteit, het vermogen tot scheppen, kenmerkt ons meer dan iets anders. Schepping brengt ons direct Thuis bij ons Zelf en bij God, de Al-Ene. Dus het verhaal van Schepping kan niet anders dan op dat niveau van Eenheid beginnen.

Ooit is deze reeks boeken, de *Biblos*-serie, ontstaan uit het idee een scheppingsmythe te willen schrijven vanuit de nieuwsgierigheid naar: hoe is alles ontstaan,

wat is het oerbegin van Alles? In een jarenlang proces, wat ik elders beschreven heb (zie *Boek van Wonderen*), ben ik uiteindelijk opgeschoven naar een andere vraag. Niet langer 'waar komt alles vandaan?', maar 'wat is schepping precies?' Een andere vraag roept een ander antwoord op. Dus in plaats van een verhaal over het ontstaan van alles, wat in zijn onbeantwoordbaarheid noodgedwongen mythisch moet blijven, werd het een duik in het *fenomeen* schepping en scheppen. En zo kwamen we uiteraard eveneens uit bij de Bron. Maar niet meer als begin van een tijdlijn. Want de wonderlijke waarheid die ik ontdekte was: het *is* nooit begonnen, het *is* er altijd al, compleet. Schepping is een eeuwig fenomeen, niet iets wat ooit begonnen is en wat ooit voltooid zal zijn en eindigen zal. Die gedachten zie ik nu als oermisvattingen over schepping. Het is vanuit de tijd gedacht, terwijl schepping, net als God en ons ware Zelf, zich juist *niet* in de tijd afspelen, maar daar totaal buiten staan als volstrekt tijdloze fenomenen.

Schepping ging dus veel dieper dan ik toen had gedacht. En het opent zich nog steeds en blijft zich ontvouwen, schept zichzelf steeds verder, breidt zich uit. Dat was ook meteen het vernieuwende inzicht: schepping is nooit voltooid. We leven in een voortdurend schepend universum waarin we constant medeschepper zijn met God, de Al-Ene, de Bron van alle Schepping.

Scheppen is uitbreiden. God heeft zich in ons uitgebreid, zodat we inderdaad kunnen zeggen dat Alles van Hem ook ons toebehoort. Hij heeft ons Alles ge-

geven. Wie zichzelf uitbreidt in zijn scheppingen geeft die vanzelfsprekend ál zijn eigenschappen mee. De schepping wordt inhoudelijk gelijk aan de schepper, draagt al zijn kenmerken. Zo zijn wij god-gelijk en bezitten we zijn liefde, licht, waarheid, eenheid en scheppingskracht. Dit is volgens mij de werkelijke betekenis van 'naar zijn gelijkenis geschapen'.

Dit is wie wij in waarheid zijn: god-gelijke medescheppers in een constant scheppend universum. Daarnaast zien we dat we in een gebroken wereld leven waarin die grootse scheppingskracht versplinterd lijkt geraakt en verdeeld is over miljarden wezens. En toch blijft ze in essentie één. Schepping, God, Liefde *kunnen* niet gebroken of verbroken worden. Ze zijn eeuwig één in zichzelf. Toch leven we in een zichtbare wereld waarin het tegendeel werkelijk lijkt, waarin we van alles tegen kunnen komen dat niet-liefde is.

De Al-Ene heeft zich alleen willen uitbreiden in zijn Schepping. Dat betekent dat hij niet het tegendeel van zichzelf kan scheppen. Dus alle niet-liefde in de vormen van angst, lijden, strijd, schuld, wanhoop, agressie, ego, en de wereld die daaruit voortkomt, zijn dus *niet* zijn scheppingen. Het zijn de producten van onze verkeerd gerichte scheppingskracht die tot miscreaties leidt. Hier raak je direct aan de diepere metafysische lagen van schepping.

Naast deze metafysische kant van schepping vind je hier in dit boek ook zeer praktische aspecten van

schepping. Hoe doe je het? Wat hindert je? Wat heb je nodig? Wat brengt het je? Hoe voltrekt het zich? Dat vlecht zich steeds door het andere heen, of liever gezegd, het metafysische vlecht zich steeds door het praktische heen om het een ruimer kader te geven. Zo is er herhaling en enige overlap die behulpzaam kan zijn voor het leggen van verbanden. In die herhalingen zie je het idee schepping zich steeds verder ontvouwen. Wat op de ene plek een aspect of een bijzin is, wordt even later weer opgenomen, uitgebreid, verder uitgewerkt. Zo schakelt het zich aaneen. Een beetje zoals thema's in een muziekstuk zich ontvouwen en door elkaar lopen. Aangezien schepping holistisch is kan elk onderdeel zich weer openklappen tot een nieuw geheel, en is het op zich ook afzonderlijk te lezen.

Al doende werd het me ook langzaam duidelijk, door steeds even afstand te nemen en het beeld scherper te krijgen, dat het boek uit drie delen zou gaan bestaan. Het eerste deel van ruim honderd stukken schreef zichzelf vrij snel, en laat allerlei praktische en principiële aspecten van schepping zien. Het derde deel bleek te gaan bestaan uit wat langere stukken die puntsgewijs afzonderlijke thema's belichten. Toen werd ook duidelijk dat het middendeel toch een scheppingsverhaal moest zijn. Daarmee ging het weer helemaal terug naar de oudste inspiratie waaruit deze boekenserie is ontstaan.

Maar niet een scheppingsverhaal op de oude manier van 'hoe is het allemaal begonnen', maar een verhaal

dat wil laten zien dat de achterliggende eenheid van alle schepping nog steeds overal aanwezig is, nog immer één is, en nog altijd scheppend. En dat zich daarna in onze denkgeest een afscheidende gedachte aandiende, die verantwoordelijk is voor deze gespleten wereld waarin we schijnen te leven, maar die niet de ware wereld is zoals die nog steeds in God, in de ware schepping bestaat. Zo ontstond er wat ik maar even een nonduaal scheppingsverhaal noem, dat niet zoekt naar een onmogelijk begin. Juist het feit dat de mensheid duizenden jaren lang steeds weer nieuwe verhalen-over-het-begin heeft voortgebracht, laat zien dat het antwoord een onmogelijkheid is. De vraag is principieel onbeantwoordbaar en houdt ons daarom onafgebroken bezig. Het leidt ons af van ons ware zijn, van verlossing uit deze droom. Verkeerd gerichte aandacht heeft altijd zijn oorsprong in een manoeuvre van het ego.

Tijdens het hele proces kreeg ik sterk de indruk dat het boek feitelijk al vanaf het begin klaar was. Het gevoel was dat het er allemaal al was en dat ik alleen maar steeds scherper hoefde te kijken, het zand van het mozaïek af hoefde te vegen, om zo steeds meer te gaan zien wat daaronder al die tijd klaarlag. Scheppen is in verwondering opgraven wat er al is. Dat had ik als een centraal scheppingsprincipe ontdekt, en zo werkte het dus ook met het tot stand komen van dit boek. De lens scherper stellen, meer details zien, maar in principe *niets anders* zien dan het beeld dat er al die tijd al was.

Moet je nu zelf kunstenaar zijn om iets aan dit boek te hebben? Kunstenaars kunnen er zeker hun voordeel mee doen om dieper inzicht te krijgen in scheppingsprocessen, als ze dat nodig mochten hebben. Maar dit boek is voor iedereen geschreven, juist omdat een van de belangrijkste inzichten is dat *iedereen* scheppend is, *iedereen* deelneemt aan de altijd doorgaande schepping, en *iedereen* met zijn leven daaraan een bijdrage levert. Een belangrijk punt. Schepping is niet exclusief voorbehouden aan creatieve kunstenaars. Tenzij je ziet dat we *allemaal* creatieve kunstenaars zijn, wat ook waar is. Tot in de kleinste, alledaagse dingen zijn we creatief, je kunt geen eten koken, geen e-mail schrijven, geen gesprek voeren, geen reisje plannen zonder dat je scheppend bent in het moment. Scheppen is een algemeen geldig, voor iedereen in alle omstandigheden toepasbaar fenomeen. Want leven *betekent* scheppen.

Inzicht in hoe scheppen door je heen werkt, kan dus voor een andere manier van leven zorgen. Schepping doet zichzelf, jij bent een kanaal. Als je met je eigen plannen uit de weg gaat, zal je leven zich in steeds grotere schoonheid moeiteloos voltrekken. In vreugde en perfectie.

Dit boek nodigt dus de lezer uit om met meer inzicht en bewustzijn te gaan scheppen. En hij kan dat eventueel doen met de elementen die hier worden aangedragen.

Deel 1

SCHEPPINGSPRAKTIJK

*Laat schepping je elke dag
precies vertellen wat
ze door jou heen
scheppen wil vandaag.*

Wees stil.

Wacht.

*Zet pas een stap
als je zeker weet
wat je te doen staat.*

*En doe het,
want je weet het al.*

*Dit is een recept voor geluk
en een blijvende opening
naar vreugde.*

– 0 –

Er is Een
dat Alles is.

- 1 -

Het Al-Ene
in zijn volmaakt volledige liefde
breidt zich uit
en blijft tegelijk één
zichzelf gelijk.

Het ontvouwt zich,
deelt zich uit,
deelt zich mede
in zijn totale schepping
die is als het Al-Ene Zelf:

eeuwig, één, grenzeloos, oneindig,
scheppend, onveranderlijk, volmaakt,
vormloos, licht en liefde, Bewustzijn.

– 2 –

Schepper en schepping zijn één.
De uitbreiding heeft *alle*
eigenschappen van de Bron.

God heeft zich in ons uitgebreid
ontvouwt zich NU in ons,
wij zijn dus god-gelijk:
    eeuwig, één, grenzeloos, oneindig,
    scheppend, onveranderlijk, volmaakt,
    vormloos, licht en liefde, Bewustzijn.

Dat is wat wij ten diepste werkelijk zijn.
Schepping en Schepper zijn één.
Dit is de waarheid over ons, ons Zelf.
Dit is Al wat je kunt weten.

Scheppen is uitbreiden,
ontvouwen, uitvloeien, emaneren,
zichzelf delen, want Liefde wil gedeeld worden
en dat is Al wat er is.

Dit speelt zich niet af in ruimte en tijd.
Het is niet begonnen en zal nooit eindigen.
Het is eeuwig, want wat waar is,
is altijd waar en heeft geen einde of begin:
het *is* alleen maar,
tijdloos, vormloos, eeuwig, één.